

Nu kommer så afstemningen om dette her forslag til vedtagelse, og jeg vil meddele herfra, at jeg vil afholde mig fra at stemme for eller imod forslaget til vedtagelse, og min begrundelse er, at jeg har den tillid til den siddende regering, at man trods alt ønsker et godt og et hjerteligt forhold til Færøerne, til den færøske befolkning og til de færøske myndigheder også i årene fremover.

I hvilken retning og i hvilken grad rigsfællesskabet end vil blive ændret, og det vil det med matematisk sikkerhed, sådan har det altid været, vi har jo gennemført ændringer gang på gang, må vi dog passe på, at vi ikke håndterer denne sag på sådan en måde, at det færøske folk rejser sig i harme, og at Danmark og Færøerne bliver revet sønder i uvenskab, for det kan hverken Danmark eller Færøerne være tjent med.

God arbejdslyst, og så håber jeg, at regeringen håndterer dette her gældsspørgsmål så godt som muligt.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil gøre tre meget korte bemærkninger. Hr. Anders Fogh Rasmussen reagerede på mit indlæg i anden runde og konkluderede, at der ikke er nogen tvivl om, at Finanstilsynet blev bedt om ikke at foretage et kritisk eftersyn. Jeg er fuldstændig uenig med hr. Anders Fogh Rasmussen i, at det er konklusionen, og det har jeg forsøgt at forklare – åbenbart ikke godt nok, men jeg er ikke enig.

Hr. Per Stig Møller siger i sin reaktion på mit indlæg i anden runde, at der er indgået en aftale mellem Finansministeriet og Finanstilsynet. Ja, og dér vil jeg gerne sige, at det konkluderer kommissionens rapport. Hr. Per Stig Møller citerer så lidt længere, end jeg gjorde i mit citat:

»Finansministeriet ønskede, at vidnet ikke rettede henvendelse til pengeinstitutterne, idet disse så ville kunne regne Finansministeriets strategi ud, før forhandlingerne begyndte.«

Jeg tillader mig lige at citere de sidste tre linjer med:

»Finansministeriet ønskede ikke, at pengeinstitutterne fik dette kendskab, idet det medførte fare for, at de ville skruer behovet for kapitaltilførsel urealistisk op.«

Det er jo i virkeligheden en illustration af, hvor svære forhandlingerne har været, og derfor vil jeg bare slutte mit tredje tema med at udtrykke et håb om, at det færøske landsstyre og regeringen i fællesskab kan løse de kom-

mende forhandlinger på en rimelig måde – også med det håb, at undersøgelseskommissionens rapport har lært både færingerne og regeringen noget, og at vi kan løse det ved hjælp af færingernes indsats på Færøerne med at forklare de rette sammenhænge, som det ikke har været nemt for regeringen at forklare.

Så med tilsagnet om, at vi kan få en god forhandling, håber jeg, at vi af rapporten kan lære at løse problemerne.

(Kort bemærkning):

Per Stig Møller (KF):

Jamen jeg er glad for, at økonomiministeren erkender, at der er indgået den aftale, og nu kommer så motivationen, som var lidt længere nede i teksten: at pengeinstitutterne ikke skulle skruer deres beløb op. Det er rigtigt, men derfor blev beløbet også forkert, konkluderer kommissionen side 1092, som jeg så skal læse op:

»Kommissionen finder, at et anslået beløb på 800 mio. kr. til bankerne var blevet indføjet i udkastet af 26. maj 1993 til notatet om Færøerne, fordi beløbet var middeltallet inden for den ramme på 700-900 mio. kr., som Bent Klinte – altså Rigsombudsmanden – »havde oplyst i sin indberetning af 15. maj baseret på fortrolige lokale kilder (. . .). Dette var det bedste skøn, man havde, idet det var aftalt mellem Tilsynet og Finansministeriet eller muligvis mellem alle deltagere i Færø-gruppen, ikke at spørge i bankerne om forventningerne til halvårsregnskabet. Kommissionen lægger til grund, at nedsættelsen af det anslåede beløb til 5-600 mio. kr. skete efter tilskyndelse fra Finansministeriet og var et led i Finansministeriets strategi.«

Det gør det da ikke mere pynteligt, at man altså siger, bliv nu væk og så tager et middeltal, som var forkert. Det gør det ikke bedre.

(Kort bemærkning):

Uffe Ellemann-Jensen (V):

Hr. Holger K. Nielsen og hr. Per Stig Møller udvekslede tidligere på aftenen Henrik Ibsen-citater. Jeg vil gerne bidrage med et fra Peer Gynt: »Det svier til de skyldfri, sagde fanden.«

Debatten her i dag har jo drejet sig om skyld, om skyldfrihed, eller kort sagt: Den har dybest set drejet sig om ansvar, et ansvar for en finanstransaktion af umådelig stor betydning for et lille folk, som er bundet til os i et fællesskab. Vi har så en statsminister, der siger: Jeg har det overordnede ansvar. Men han påtager sig ikke ansvaret, han skubber det videre til andre, og